

Sentimentul responsabilității

Vorbind, zilele trecute, cu un tânăr născut după Eliberare, mi-am dat seama că-mi este greu să-l fac să înțeleagă ce a însemnat, pentru generația noastră, 23 August. A fost unul dintre momentele în care i-am învidiat din toată inima pe poeți, pe scriitori, pe cei care pot să-și explice simțăminte, să transmită convingător experiența lor de viață.

Cum puteam să-i explic că noi, atunci, deși nu trecusem prea mult de 20 de ani, ne simțeam responsabili pentru întregul univers? Eram convingși că soarta lumii e în mâinile noastre și că de felul în care muncim, fiecare, depinde tot viitorul ei!

A fost o etapă care m-a marcat pentru toată viața. Și acum mă simt la fel de responsabil și ceea ce încerc să transmit celor mai tineri, prin toate mijloacele — inclusiv cele ale domeniului în care lucrez — este tocmai acest sentiment de responsabilitate, care trebuie să stea la baza a tot ceea ce facem. Pentru că nu există nimic neimportant. Marile înfruptări sint compuse din nenumăratele lucruri mici, pe care noi toți, zilnic, simțem chemați să le realizăm.

Acest sentiment de responsabilitate, dragostea pentru locul în care existăm, mândria, demnitatea, omenia — și tot ce poate contribui la formarea unei noi conștiințe — am încercat să le transmitem oamenilor, prin spectacolele noastre, în cei 33 de ani de existență a teatrului nostru.

Statistica nu este pasiunea mea; totuși, poate, nu ar fi lipsit de interes să dau câteva cifre: la peste zece mii de spectacole, peste cinci milioane de spectatori. Dar mândria noastră este faptul că peste 60% dintre ei au

văzut piese românești; dintre cele 181 de premiere prezentate pînă acum, 101 sint cu piese ale unor autori români. Pentru că noi, întreg colectivul, credem că în primul rînd dramaturgia noastră poate vorbi oamenilor despre ceea ce îi frămîntă, poate contribui la formarea acelei conștiințe înaintate, care trebuie să-l caracterizeze pe omul zilelor noastre.

Și, cum rezultatul concret al activității teatrului, adică influența pe care o exercită asupra oamenilor, nu se poate măsura în cifre, cu toate modestia, cu ocazia bilanșurilor, ne simțim părtași, deopotrivă, la izbînzile, ca și la neîmplinirile celor în mijlocul cărora lucrăm.

Anul acesta, bilanșul de la 23 August coincide și cu finala celei de-a doua ediții a Festivalului național „Cîntarea României“. Faptul că la prima ediție un spectacol al teatrului nostru a luat premiul I pe țară ne-a obligat să încercăm să ducem mai departe și să amplificăm acțiunile organizate atunci. Prezentarea de spectacole în uzine, în cămine culturale și în școli, întîlnirile cu publicul, instructajul echipelor de artiști amatori, spectacolele în colaborare cu aceștia au intrat în practica noastră. Căutăm acum să valorificăm experiența acumulată. Astfel, ne-am înscris în program montarea unor spectacole itinerante, cu care vom organiza stagii permanente la cluburile unor mari întreprinderi, iar la Clubul „Grivița Roșie“ urmează să realizăm spectacole împreună cu amatorii, în vederea pregătirii condițiilor pentru înființarea unui teatru popular.

Bineînțeles, eforturile noastre vor fi îndreptate în primul rînd spre creșterea calității „produsului“ nostru principal, spectacolul.